

Cui acquirant conuersi, & oblati, ac fratres Xenodochij Ioannis de Deo, ac verè professi, dolo tamen Abbatis ad profitemdum inducti.

S V M M A R I V M.

Cui acquirant conuersi, & oblati, ac fratres Xenodochij Ioannis de Deo num. 1.

Cui acquirant veri professi, dolo tamen Abbatis ad profitemdum inducti. Refertur textus ansum difficultatis præbens, & proponitur sententia auctoris. num. 2.

An exigatur, ut dolo ille causam contractus det? num. 3.

An exigatur, ut decipiens ducatur auaritia acquirendi boni? num. 4.

An exigatur, ut is dolo procedat ab Abbate cum consensu Capituli? Refertur quadam sententia. num. 5.

Explicatur sententia auctoris. num. 6.

An sufficiat dolo ab aliis monachis procedens? num. 7.

An sufficiat, si Abbas doli consensu admittat professionem, vel si quando post professionem est doli consensu? n. 8.

An oriatur sinistra fraudis suspicio ex iuramento adhibito in ingressu cum bonorum oblatione? num. 9.

An hoc professio instituta in seculo cum conditione, ut si ab hinc liberis decedat, restituat eandem substituto, professio hac excludat substitutum? num. 10.

Quomodo textus hic oblati, cum sit ex Concilio prouinciali desumptus? num. 11.

An exclusio hac monasterij a successione in bona monachi dolo inducti, habeat locum in foro conscientie? num. 12.

DE conuersis, & oblati breuiter dico, conuersos, qui verè professi sunt, acquirere religioni, sicut acquirunt ceteri professi choro deputati. Quod bene docet Tapia auct. ingressi. verb. sua. c. 10. num. 8. At verò oblati, qui non profitendo se & sua dedicant Ecclesie seculari, aut regulari, cum proprii capaces sunt, nec in ea simplici bonorum dedicatione comprehendantur bona futura, vel ratio Abbate tradit Tap. eo. c. 10. num. 14. acquirunt sibi, & in eorum bona legitimi eorum heredes succedunt. Atque idem dicendum esset de fratribus Xenodochij Ioannis de Deo, antequam essent veri religiosi: iam verò post constitutionem Pauli V. quam retulimus c. 8. num. 44. in qua declarat eos esse veros religiosos, idem dicendum est de illis, quod de aliis religiosis in superioribus diximus.

2 Circa legitime autem profectos, ac dolo Abbatis, non tamen sufficienti ad professionem irritandam, inductos, est specialis difficultas (nam quando professio non fuit valida, satis dictum est sup.) & dubitandi ansam præbet textus c. final. 20. quest. 3. qui eisdem profusis verbis habetur etiam c. penult. 16. quest. 7. esse desumptus ex Concilio Moguntinensi, ubi hæc verba habentur. Constituit sane sacer iste conuentus, ut Episcopi, sine Abbates, qui non in fructum animarum, sed in auaritia, & turpe lucrum inbianes, quoslibet homines circumuenciendo torquerent, & res eorum tali persuasione surripuerunt, pænitentia canonica, vobis turpis lucri scitantes, subiaceant. Eri verò, qui electi comam deposuerunt, in eo quod ceperunt, perseverare cogantur: res vero eorum hereditibus reddantur. Ratioque huius decisionis est, quod bonorum oblatio ex professione consurgens sapiat naturam contractus bone fidei, omnes enim contractus de iure canonico sunt bone fidei, teste Bart. l. 1. C. de plus petition. & in his dolo dans causam contractui, vitiat illum ipso iure, ut notant scribentes l. & eleganter ff. de dol. Quam rationem tradunt Archid. c. final. n. 1. & 3. 20. quest. 3. & ibi Bellametra statim in princ. Berouius c. in presentia. num. 105. de probat. & Tapia auct. ingressi. verb. sua. c. 1. num. 16.

3 Aliquot tamen conditiones desiderantur, ut decisio-

ni huius textus sit locus, nec succedat monasterium in ea bona. Prima est, ut is dolo causam ingressi dederit, ita vt eo cessante, ille ingressus non sequeretur. Constat ex ratione tradita num. præced. & quia dolo non dans causam contractui, illum non irritat. Et ita docent Archidia. eo. c. final. n. 1. fin. & ibi Bellametra statim in princ. Berouius eod. c. in presentia. n. 103.

Secunda conditio est, ut decipiens comparandi bona in circuitu ductus fuerit, secus si intuitu familiaritatis, quam cum ingressuro habebat, aut aliarum dolum, quibus prædictus erat, duceretur. Constat ex text. d. c. final. ibi, sed in auaritia, & turpe lucrum inbianes, & sic sentiunt lason aut. ingressi. num. 1. C. de sacros. Ecclies. dicens hinc textus esse locum, quando ob magnas ingressuri facultates decipiens duceretur; & Aretinus d. cap. in presentia. n. 13. dicens, quando auaritia fuit causa decipiendi; & Nauarr. com. 2. num. 31. de reg. & Azor tom. 1. insitu. moral. lib. 12. c. 20. quest. 1. fin. & Tap. ea aut. ingressi. verb. sua. c. 11. fin. ubi dicitur, quando decepto fuit causa acquirendi bona. Immo Tap. dicit exigi, ut solum hic animus adfuerit, quod non admittit; sed credo sufficere hunc animum, si esset hic principalis finis, quam uisualij quoque accederent: secus si non esset principalis finis; sed accessorius, quia ex fine principali est res diuidenda.

Tertia conditio est, ut si is dolo non à solo Abbate processerit, sed ab ipso cum maioris partis conuentus consensu; quia cum non sit solus Abbas ad professionem admittere, sed cum maiori parte conuentus, dolo solus Abbatis non debet conueniri in hac acquisitione obesse. Item, quia c. præced. num. 12. diximus, solam expulsionem iniustam monachi à Prelato factam, non obesse monasterio, quominus acquirat per monachum illum, quia delictum personæ non debet Ecclesie nocere. Quæ ratio militat quoque in hoc casu. Sic tradunt Berouius conf. 18. num. 1. vol. 1. Laelius Zecchius de Repp. ecclies. de regular. c. 3. num. 14. limitat. 1. Tapia ea autem. ingressi. verb. sua. c. 11. n. 20.

Cæterum hanc conditionem non approbo, sed existimo sufficere dolum solius Abbatis, tum quia text. d. cap. final. de solo Abbatis dolo loquitur, tum etiam, quia hic non agitur de bonis iam monasterio quaesitis, vt quando expellitur professus à solo Abbate; tunc enim agitur de iure quaesito à monasterio ad omnia bona in posterum per religiosum illum acquirenda; sed agitur de bonis acquirendis, in quibus solus Prelatus potest Ecclesie præiudicare. Et ita hanc partem sustinent Decius d. c. in presentia. in noua edit. num. 33. & ibi Felin. num. 9. dicens forte ita esse, Berouius n. 110. Ferret. multos alios allegans num. 22. & 23. Nauarr. com. 2. num. 31. de regul. Azor tom. 1. insitu. moral. lib. 12. c. 10. q. 1. fin.

Immo Berouius eo c. in presentia. n. 109. ait aliquando se in ea sententia fuisse, vt sufficeret dolo cuiuscumque religiosi. Sed iure optimo dicitur iam placere, non fat esse dolum multorum monachorum carentium mandato Abbatis; & idem tenet Felin. eo c. in presentia. numero 9. quia text. d. c. final. aperit petit dolum Abbatis, aut Episcopi, cui religiosi subduntur, quonia cum illi administrationem non habeant, non censetur cum eis contrahi, & sic ipsorum dolo reputatur quasi dolo cuiusdam tertij, qui valori contractus non obstat. l. eleganter. ff. de dolo.

Sufficit tamen si Abbas eius doli consensu admittat ad professionem fide inductum, vel eam professionem à non potente admittere, admissam, habeat ratam; secus quando post legitimum professionem est doli consensu. Quia in priori euentu est quasi ipse decipisset: secus in posteriori. Sic Berouius eodem cap. in presentia. numero 111. & 112.

Non tamen oriatur sinistra fraudis suspicio ex iura 9 mento adhibito in ingressu cum bonorum oblatione. Sic Decius eo. c. in presentia. in noua edit. numero 34. & ibi Aretinus

Aretinus numero 13. Felinus numero 9. Sed hoc intelligendum est, quando motu proprio, & animi impulsu id iuramentum præstitum est: secus si Abbatis suasionibus. Sic Berouius eo c. in presentia. num. 100.

10 Hinc deducitur, hac professione dolo Abbatis extorta non excludi substitutum, si hic professus in seculo institutus fuerat sub conditione, vt decedens absque liberis, restituit hereditatem. Quia cum exclusio substituti in monasterio sit in monasterij fauorem inducta, vt illud succedat non habebit locum in hoc casu, cum ea bona non ad monasterium, sed ad heredes ab intestato illius monachi pertineant. Sic Sfortias Oddo de compendios. substitut. parte 6. quaest. 2. art. 6. dub. 2. num. 11. Peregrinus de fideicommissis. art. 28. n. 4. litem.

11 Sed merito dubitabit, qualiter textus d. c. final. obliget, cum sit ex Concilio prouinciali desumptus. Respondet, eum obligare, eo quod sit tacite ab Ecclesia

admissus: quod testatur omnium auctorum sententia consentium per illum hæc bona non acquiri monasterio, sed hereditibus ab intestato.

Id demum obseruandum est, nullam exigi Iudicis sententiam, ne monasterium succedat in ea bona. Quod clare colligitur ex DD. allegatis num. 2. qui dicunt hunc contractum quoad bonorum acquisitionem vitari ipso iure, instat contractum bone fidei, quibus dolo causam dedit: hi enim absque Iudicis sententia sunt irriti. Deinde, quia textus vult hæc bona pertinere ad heredes monachi ab intestato. At si ea acquirerentur monasterio; & in pœnam auferrentur ei, non succederent heredes ab intestato, sed filius, iuxta regulam traditam à Baldo l. hereditas. num. 6. C. de his quib. vt indig. & ibi Bart. num. 5. & alius, quos referunt, & sequuntur Couarruias 4. decret. 2. p. c. 18. §. 1. num. 9. fin. Molina lib. 1. de primog. c. 9. num. 26. & 27.

FINIS TOTIVS OPERIS.

alphabetica digestus.

A

Abbat.

Abbas quando concessit monacho beneficium manuale, aut peculium pro toto tempore vitæ suæ, an possit ad liberum reuocare. lib. 7. cap. 29. num. 124.

Abbas an possit bona sui monasterij in feudum dare. l. 7. c. 19. n. 44.

Abbas nomine monachorum in pœnalibus etiam veniunt. l. 6. c. 8. n. 84.

Abbas expendens aliquid in vsus vanos, aut turpes, an peccet contra votum paupertatis, & sit proprietarius. l. 7. c. 19. n. 22.

Abbas potest inuito monacho, iniuriam ipsi illatam remittere. l. 6. c. 12. n. 6.

Abbas accusatus an debeat expensas defensionis à monasterio habere. l. 6. c. 12. n. 24.

Abbas potestas an tanta sit in religiosos, vt possit eos in obsequio dare pro debitis monasterij. l. 6. c. 2. n. 63.

Abbas factum in professione expressa exigi, non autem in tacita, quo pacto intelligendum. l. 5. c. 3. n. 4.

Abbas solius an sit abique consensu conuentus profectore. l. 7. c. 14. n. 7.

Abbas solius an sit ad religionis professionem admittere absque conuentu. l. 5. c. 4. n. 64.

Abbate accusato à monachis ob delictum, an sit obediendum pendente reparatione. l. 6. c. 2. n. 63.

Abbate an sit integrum repudiare hereditatem delatam monacho ipso inuito. l. 7. c. 12. n. 42.

Abbate an competat actio circa depositum commendatum monacho. l. 6. c. 14. n. 31.

Abbas si videat res depositas apud monachum surripiti, vel perire, neque obiter, cum possit, an teneatur restituere. ibid. n. 32.

Abbatem suum accusare an possit religiosus. l. 6. c. 12. n. 18. An exigatur venia, & licentia ad eum accusandum. ibid. n. 19.

Abbatem quoties accusat religiosus, sunt ei de rebus monasterij ministrandæ impensæ, donec causa debitum sibi em accipiat. ibid. n. 20.

in Abbatem proficiendum certis monasterijs, an possit ante annum proficere. l. 5. c. 4. n. 15.

inter Abbatem, & monachum an cadat aliqua obligatio naturalis. l. 7. c. 17. n. 34.

Abbatem, atque alij Prelati Episcopo inferiores, an possunt

Summa Ib. Sanchez. part. II.

sint vnionem beneficiorum facere. ibid. l. 7. c. 19. n. 159.

Abbatem antiqui qualiter difficillima, ac impossibilia substituta præceperint, & iuri nature contraria. l. 6. c. 2. n. 4.

Abbatissa.

Abbatissa potest in suo monasterio professionem monialium acceptare. l. 5. c. 4. n. 76.

Abbatissa an habeat liberam bonorum sui monasterij administrationem. l. 7. c. 19. n. 44.

Abbatissa non gaudet potestate spirituali in moniales, sed sola domestica, & ciuili, qualem habet matrifamilias in filiis, & ciuili magistratus in ciues. l. 6. c. 1. n. 17.

Abbatissa nolle obedire an sit mortale. ibid. n. 18.

Abbatissa non potest imponere præcepta spiritualia. ibid. n. 19.

Abbatissa an possit præcipere monialibus in virtute Spiritus sancti, & sanctæ obedientiæ. ibid. n. 20.

Abbatissa potest præcipere sub pœna voti obedientiæ ipsi præstiti. ibid. n. 22.

Abbatissa an possit committi, vt præcepta spiritualia imponat. ibid. n. 23.

Abbatissa an possit ex commissione Prelati dispensare in ieiuniis, & legibus ecclesiasticis. ibid. n. 24.

Abbatissæ constitutiones confirmatæ à Prelato, an habeant vim præcepti Prelati. ibid. n. 26.

Abbatissa habet iurisdictionem aliquam concessam à confirmante regulam, ad cogendas moniales, vt regulam obseruent, & puniendas ex eius transgressionem. ibid. n. 27.

Abbatissa inquirens de monialis crimine, obligat sui mortali ad veritatem patefaciendam. ibid. n. 28.

Abbatissa an possit concedere licentiam ingrediendi in monasteria. l. 6. c. 16. n. 21.

Abbatissis an possit superior generalem licentiam concedere, vt facultate ingressus imperiantur. ibid. n. 23.

Abbatissa vt sit monialis alterius monasterij eiusdem ordinis, iusta est causa concedende exitus licentia. l. 6. c. 15. n. 43.

Abbatissa esse non potest illegitima absque dispensatione. l. 5. c. 5. n. 19. Eius officium dignitas est. ibid.

ad Abbatissæ munus non desideratur virginitas, nisi ubi mos esset impertiendi Abbatissis benedictionem specialem virginum propriam, seu consecrationem. l. 5. c. 5. n. 22.

Abbatissarum communes benedictiones non etiam exigunt virginitatem. ibid.

AAA

Abba

Index rerum,

Abbatibus communes quæ triennes sunt, non solent aliqua benedictione consecrari. *ibid.*
Abdicatio.
 Abdicatio bonorum non retrahit à religionis ingressu. l.7.c.6.n.12
 Abdicatio proprietatis est de status religionis essentia. l.5.c.1.n.17
Absolutio.
 Absolutio concessa virtute bullæ cruciatæ, & privilegiorum religionis, non prodest pro foro exteriori, sed tantum pro foro conscientiarum. l.6.c.17.n.43
Accessorium.
 Accessorium naturam sequitur principalis. l.7.c.1.n.20
Acceptatio.
 Acceptatio professionis non est actus ordinis, nec iurisdictionis pertinentis ad Ecclesiæ claus. l.5.c.4.n.76
Accidentalitas.
 ex Accidentalibus res non est definienda. l.5.c.1.n.6
Actus.
 Actus internus, & externus eiusdem obiecti, eadem bonitate, & malitia afficiuntur. l.6.c.18.n.18
 Actus ab initio irritus ob impedimentum aliquod, tum demum consuale incipit, quando sublato impedimento subsequitur novus consensus. l.7.c.8.n.59
 Actus professorum exercentem an opus sit esse novitium. l.5.c.3.n.23
 Actus imperfectus si veniat ad casum, à quo non potest incipere, vitabitur. l.7.c.6.n.1
 Actus appellatio non venit actus, qui est invalidus. l.7.c.1.n.28
 Actus internus non potest ab homine præcipi, nisi quatenus est necessarius ad constituendum externum in aliqua virtutis specie. l.6.c.1.n.6
 Actum internum præcipienti superiori an teneatur obedire religiosus. l.6.c.2.n.6
 in Actu aliquo ubi exigitur alicuius licentia, an debeat esse expressa. l.6.c.11.n.11
 in Actibus inter viros lex non supplet, nisi in quantum verba patiuntur. l.7.c.16.n.68
Actio.
 Actio intendenda an sit contra monachum debitorem, aut potius contra monasterium. l.7.c.31.n.25
Admissio.
 Admissio ad professionem non est actus ordinis. l.5.c.4.n.8
 Admissio ad professionem non potest admitti, ut valeat, an sit sit rati habitio subsequens potentis, & an ex tunc valeat. l.5.c.4.n.8
 Administrationem solam monasterij habens non potest ad professionem admitti. l.5.c.4.n.75
Adventitia.
 Adventitiorum usus fructus, quæ pater post professionem acquisivit, an pertineat ad monasterium. l.7.c.13.n.76
Advocatus.
 Advocati officium, aut procuratoris an interdicitur monachis, & omnibus religionis. l.6.c.13.n.1. Et sub his vocibus an comprehendatur omne munus ad causarum forum spectans. *ibid.*

Advocare.
 Advocare quid sit. l.6.c.13.n.27, & 29
Edificium.
 Edificij Ecclesiæ perspicendi causa, an liceat Abbatibus clausura egredi. l.6.c.13.n.52
Æqualitas.
 Æqualitas contrahentium ad iustitiam contractus maxime desideratur. l.6.c.9.n.60
Ætas.
 Ætas legitima ad novitiatum quæ sit, & qualiter computanda etiam in anno bissextili. l.5.c.4.n.21. vide *verb. Pubertas.*
 Ætatis renuntiatio nullo iure approbatur, sed solius anni novitiatum. *ibid.* n.23
Alienatio.
 Alienatio non est locatio ad longum tempus. lib.7.c.13.n.16
 per Alienationem inutilem non amittitur ius proprium. l.7.c.13.n.21
 in Alienatione rei ecclesiasticæ non sunt necessarij tres tractatus, sed unus sufficit. l.7.c.6.n.8
Alimenta.
 Alimenta legata ad quinquennium an extinguantur morte antea contingenti. l.7.c.13.n.10
 Alimenta habent ex sui natura determinationem ex illius persona, cui debeantur. *ibid.*
 Alimenta an possit petere filius renunciatus paternæ hereditati. l.7.c.11.n.5
 in Alimentorum novitij morientis ab intestato expensas an succedat monasterium. l.7.c.3.n.95
Ambitio.
 Ambitio bonum religionis statim funditus evertit. l.6.c.18.n.16. Est secretum venenum, pestis occulta, doli artifex, virtutum ærugo, & tinea sanctitatis. *ibidem.*
Amen.
 Amente factio monacho ante hereditatis delationem, an possit monasterium eam delatam adire. l.7.c.12.n.43
 Amentes in prohibitione ingredientium in monasteria monialium an contineantur. l.6.c.16.n.8
Amisio.
 Amisio maioris partis bonorum æquiparatur amisio omnium bonorum. l.7.c.11.n.7
Animus.
 Animarum favor ad vitanda peccata adeo præponderat, ut contra omnia iura efficiat legem quancunque penalem, & odiosam extendi. l.6.c.13.n.35
 Animarum salutem attendere prædicando, & docendo, est altissimum omnium finis, & ad quem schola Christi Senatoris nostri instituta est, & ad quem munus Episcoporum dirigitur. l.6.c.7.n.29
Animus.
 Animus facientis ubi est impius, at effectus est pius, hic potius spectatur ad actus firmitatem. l.7.c.16.n.14
Anniversaria.
 Anniversaria perpetua relicta Minoribus, an repugnent eorum paupertati. l.7.c.26.n.41
Annus.

Et verborum.

Annus.
 Annus ex quo Gregorius XIII. abstulit dies decem, an censatur integer ad ordines, professionem, novitiatum, & beneficia. l.5.c.4.n.5. Solutiones censuum, & locacionum, quæ sunt in tertij præiudicium, excipiuntur. *ibid.*
 Annus novitiatum an exigatur esse continuum. l.5.c.4.n.30
Annus bissextilis.
 in Anno bissextili duplex dies pro vna reputatur. l.5.c.3.n.31
Apostata.
 inter Apostatas religiosos, & fugitivos quod sit discrimen. l.6.c.8.n.1
 Apostata sunt qui à monasterio recedunt animo & voluntate excutiendi obedientie iugi in perpetuum, deferendique instituti religiosi. *ibid.*
 Apostata, & fugitivum idem esse sentientes improbantur. *ibid.* n.3
 Apostata an sint religiosi transcentes absque debita licentia ad religionem laxiorem, *ibid.* n.7
 Apostata à religionis obedientia quibus penis subdantur. l.6.c.8.n.19
Apostasia.
 ad Apostasiam an conferat aliquid dimitti habitum, aut illum retineri. l.6.c.8.n.4
 Apostasia verum animum dimittendi religiosum statum desiderat. *ibid.* n.8
Appellare.
 Appellare à correctione suorum superiorum, qualiter religiosus integrum sit. l.6.c.8.n.101. & 102
Arbiter.
 Arbiter & arbitrator qui differant, & an uterque teneatur exactè reddere parti quod suum est. l.6.c.13.n.52
 Arbiter, vel arbitrator an possit quisquam esse in propria causa. *ibid.* n.54
 Arbitri officium iudiciale cum sit, qua conditione religiosus licebit. *ibid.* n.55
 Arbiter esse potest religiosus factus Episcopus, aut habens aliquam administrationem. *ibid.* n.57
 Arbitri munus licet possint alij religiosi obire, non tamen possunt Franciscani. l.6.c.13.n.11
Arbitrium.
 Arbitrium est quidam contractus transactionis, & non est propriè iudicium. l.6.c.13.n.31
Archiepiscopus.
 Archiepiscopus an possit vnire beneficia in sua diocesi. l.7.c.29.n.156
 Archiepiscopo ante receptum pallium tantum interdicitur cogere concilium, & ea, quæ ad ordinem Episcopalem pertinent, exercere, non verò quæ sunt iurisdictionis. l.7.c.5.n.66
Arma.
 ex Armorum, & nominis delationis solo præcepto, in primogeniis apposto, an deducatur agnationis consecranda cunctura, ita ut femina propter masculos remotioris lineæ, & gradus, à maioribus successione sit excludenda. l.7.c.13.n.22
Arrogatio.
 per Arrogationem transferuntur cum persona in ipsum arrogantem bona arrogati. l.7.c.12.n.23
Arrogatio.
 Summa Th. Sanchez pars III.

Ascendentes.
 Ascendentes, & descendentes contra novitij testamentum succedunt in legitimam eis debitam. l.7.c.3.n.94
 Ascendentes solos quando professus habet, an his reservanda sit legitima. l.7.c.9.n.18. & 19
Assessor.
 Assessor quid sit. l.6.c.13.n.84. An habeat aliquam iurisdictionem, vel ipse ferat sententiam. *ibid.*
 Assessor iudicis an possit esse religiosus ex Prælati licentia. *ibid.* n.85
 Assessores esse nequeunt Franciscani, etiam de licentia superioris, & cur. *ibid.* n.86
Augmentum.
 Augmentum non operantur ad diminutionem inducenda. l.7.c.13.n.23
Austeritas.
 Austeritas maior religionis ut diiudicetur, quid spectandum. l.6.c.7.n.24
 Austeritas noua non potest imponi religiosi. l.6.c.2.n.17

B

Baptismus.
 Baptismo in omnibus non est æquanda professio religionis. l.5.c.5.n.3. Est Sacramentum conferens ex opere operato primam gratiam, & delens omnia crimina quoad culpam & penam. *ibid.* In mortali susceptus reuiviscit sublato per legitimam penitentiam illo peccato; ac omnem illum effectum habet, quem dignè susceptus erat habiturus. *ibid.* n.4
Beata.
 Beata tertij ordinis D. Francisci, & D. Domini, si ab eo statu recedant in perpetuum, matrimonioque copulentur contra vota castitatis, paupertatis, & obedientiæ emissa, an sint apostata. l.6.c.8.n.6
 Beatarum congregatio non est approbata à Sede Apostolica tanquam religio. *ibid.*
Beneficium.
 Beneficium, vel pensio semel regulari legitime collata an possint ei per Abbatem suum auferri. l.7.c.29.n.104
 Beneficium aliud est perpetuum, aliud manuale. *ibid.*
 Beneficium manuale an sit propriè beneficium. *ibid.* n.106
 Beneficia manualia an vacent superiore reuocante, aut per mortem possidentis. *ibid.* n.107
 Beneficia manualia quando sint collatiua, & quando electiua. *ibid.* n.108
 Beneficium, & pensio, seu peculium quotupliciter possit à monacho possideri. *ibid.* n.109
 Beneficium cum conferat Pontifex, aut peculium iure deuoluto ad ipsum ob Abbatis negligentiam, an integrum sit Abbati ad nutum reuocare. l.7.c.29.n.131
 Beneficium manuale collatum in perpetuum, an recedat ad pristinum manualis naturam, postquam vacauerit. *ibid.* n.141
 Beneficium esse regulare, quotupliciter contingat. l.7.c.29.n.14. & 15
 Beneficium ecclesiasticum quotuplex sit. l.7.c.4.n.20
 Beneficium seculari an possit novitio conferri, vel habitum valeat cum alio commutare. *ibid.* n.21. & 22

A A a 2

Pene

Index rerum,

Beneficium vacans tempore nouitatus, ad quod nouitatus habet ius, an possit alteri conferri, cuius sint fructus dum non confertur. *ibid.*
 Beneficium parochiale acceptans firmo animo intra annum assumendi sacerdotij, sub ea conditione, nisi felicius eo tempore quidquam contigerit, non teneatur fructus restituere, nec alicuius culpæ reus est. *l. 6. c. 7. n. 17*
 ad Beneficium parochiale alicuius Ecclesie promotus an teneatur votis religionis, & præcepto ferendi habitum. *l. 6. c. 6. n. 36*
 Beneficium regulare an possit dari seculari, aut nouitio, vel volenti ingredi in religionem. *lib. 7. c. 29. n. 28*
 Beneficium seculare possidens regularis, si spoliatur, an possit agere de spolio. *l. 7. c. 29. n. 85*
 Beneficij acquisitio tempore excommunicationis est irrita. *l. 5. c. 4. n. 38*
 Beneficij vacantis fructus iure referuntur successori. *l. 7. c. 4. n. 23*
 Beneficium regulare an possit nouitio conferri. *ibid. n. 24*
 Beneficium regulare an concedi soleat à Pontifice clerico seculari in commendam ad certum tempus, intra quod religionem profiteatur, & sequuta professione illud in titulum habeat. *l. 7. c. 4. n. 25*
 Beneficij secularis curati an sint capaces regulares. *l. 7. c. 29. n. 37*
 Beneficio renunciatus cum iuramento, an possit illud obtinere, si à maiori parte Capituli eligatur. *l. 7. c. 7. n. 10*
 Beneficia secularia, vel etiam regularia alterius ordinis, etiam Pontifice dispensante, an possit cogere acceptare suos religiosos. *Prælati regularis. l. 6. c. 2. n. 31*
 Beneficia antea habita an vacent, pensionesque extinguantur professionibus. *l. 7. c. 29. n. 21* An etiam vacent professione equitum militarium D. Iacobi, Calatravæ, & Alcantaræ. *ibid. n. 5*
 Beneficia curata an possint ab Episcopo vniri monasteriis, aut pijs locis, aut beneficiis simplicibus, ut in Tridentino. *l. 7. c. 29. n. 184*
 Beneficia nouitij an vacent tempore nouitatus. *l. 7. c. 4. n. 1* Idem procedit siue beneficia sint maiora, siue minora. *ibid. n. 3*
 Beneficiorum vacatio an prorogari permittatur. *ibid. n. 6*
 Beneficia omnia ex sua institutione præsumuntur secularia. *l. 7. c. 29. n. 1*
 Beneficia regularia mangalia, quæ ad Prælati nutum remoueri possunt, quænam sint. *l. 5. c. 5. n. 16*
 Beneficiarius.
 Beneficiarius religiosus an teneatur restituere Ecclesie ea quæ prodigè, & superuacaneè consumit. *l. 6. c. 8. n. 3* Tam amplè potest disponere inter viuos de sui beneficii redditibus, quàm amplè potest secularis. *ibid.*
 Biennij vota.
 Biennij vota, & coadiutorum formatorum emissa in Societate Iesv, sunt simplicia, nec acceptantur vt solemnia. *l. 5. c. 1. n. 11* Etsi emittantur sub regula per Sedem Apostolicam approbata, & cum ceremoniis in ipsa præscriptis, & sint ex parte vouentis perpetua, non acceptantur vt perpetua ex parte Societatis. *ibidem.* Tandiu iis manent vouentes ligati, quandiu Generalis Præpositus eos duxerit in ea retinendos. *ibidem.* Non dicitur tamen eorum vota relaxare, aut in eis dispensare eos expellens. *ibid.*

Biennij vota, & coadiutorum formatorum Societatis Iesv cessant prorsus per repulsum. *l. 5. c. 1. n. 13* Idèd si semel expulsi admittantur iterum, indigent noua votorum emissionè, vt iis ligentur. *ibid.* An ea sint conditionalia. *ibid. n. 30*
 Biennij vota qui emiserit in Societate Iesv, aut si sint coadiutores formati, an testari possint. *lib. 7. c. 8. n. 22*
 per Biennij vota Societatis Iesv an obtineatur plenissima omnium peccatorum condonatio. *l. 5. c. 5. n. 7*
 An etiam per ea deleatur irregularitas defectus natalium. *ibid. n. 13*
 Præuilegia.
 per Præuilegia religionis obtinetur indulgentia plenaria in primo ipsius ingressu, & in mortis articulo. *l. 5. c. 5. n. 8*
 Bigama.
 Bigama, vel post castitatis votum præuicacata, an possit esse Abbatisa. *l. 5. c. 5. n. 23*
 Bona.
 Bona immobilia possidere indulsit Concilium Tridentinum omnibus regularibus, præter Franciscanos de obedientia, & Capucinos. *l. 6. c. 18. n. 11*
 Bona aduentitia acquisita à clericis ante clericatum, an efficiantur quasi castrensia clericatu assumpto, aut Episcopatui, & perdat pater vsum fructuum eorum. *l. 7. c. 13. n. 15*
 Bona profecticia acquisita à clericis an sint quasi castrensia. *ibid. n. 27*
 in Bona truncalia non succeditur iure hereditario, sed iure sanguinis. *l. 7. c. 7. n. 9*
 Bona à monacho alienata prohibita, an transeat perpetuè, & irreuocabiliter in monasterium. *l. 7. c. 15. n. 69*
 Bonorum renunciatio potest adici conditio pro libito renunciatis, postintque ea ad tempus dari: at renunciatio beneficii nulla potest conditio apponi. *l. 7. c. 5. n. 36*
 Bonorum renunciatio, quæ fit in Societate Iesv iuxta præscriptum constitutionum, si fiat post vota, nullam habet imbitam conditionem, sed est omnino absoluta, & irreuocabilis. *l. 7. c. 1. n. 34*
 Bonorum, & iurium spiritualium possunt religiosi habere dominium, vel quasi dominium. *lib. 7. c. 18. n. 25*
 Bonorum ecclesiasticorum dominium an propriè sit apud solum Deum, & ius administrandi penes Ecclesias, quarum sunt. *l. 7. c. 18. n. 9*
 Bonorum temporalium ius nullum remanet religioso post professionem. *l. 7. c. 14. n. 16*
 Bonorum donatio si fuit à nouitio tacitè, vel accessoriè facta, nullatenus subsistit, quando est sequuta professio inualida, etiam proficiente consensu nullitatis professionis, nedum quando nulla prorsus professio fuit sequuta. *l. 7. c. 1. n. 9*
 Bonorum parentis professi quota pars assignanda sit filijs legitimis ad alimenta. *l. 7. c. 10. n. 9*
 in Bonis acquisitis post professionem an habeant legitimam ascendentes, aut descendentes. *lib. 7. c. 9. n. 22*
 Bonifacius.
 Bonifacij VIII. decretum *ex nico. de voto*, in 6. quomodo intelligatur. *l. 5. c. 1. n. 3, & 6*
 Bulla.
 Bulla cruciata virtute an sit concessum cui libet concessario, vt possit absoluerè ab excommunicatione, & suspensio

Et verborum.

& suspensioe deductis ad forum contentiosum. *l. 6. c. 17. n. 42, & 43*
 Brachium seculare.
 Brachij secularis auxilium si sit ad clausuram monialium opus, qualiter peccent, & incurant excommunicationem illud denegantes. *l. 6. c. 15. n. 22*
 C.
 Ceremonie.
 Ceremonie ab Ecclesia petite, in quibus votis solemnitas sita est, quæ sunt. *l. 5. c. 1. n. 11*
 Canonici.
 Canonici nouitij an necessariè rogandus sit ad electionem Episcopi, aut alicuius beneficii canonici competentem. *l. 7. c. 4. n. 9*
 Canoniorum regularium institutum est ad vacandum ministeriis ad proximorum salutem spectantibus. *l. 6. c. 7. n. 20*
 Canonici regularibus D. Angulini an integrum sit feminis ipsis inseruiens intra, vel extra claustra tenere. *l. 6. c. 17. n. 31*
 Canonicius.
 Canonicius in Ecclesia seculari an sit capax regularis. *l. 7. c. 29. n. 74*
 Capella.
 Capella fundata in monasterio an presumentur regulares. *l. 7. c. 29. n. 27*
 Capitis minutio.
 Capitis minutio an rumpatur testamentum. *l. 7. c. 3. n. 25*
 Capitis minutio cur vsus fructus extinguatur. *l. 7. c. 13. n. 52*
 Capitulum.
 Capitulum sede vacante succedit in omnem ordinariam iurisdictionem Episcopis competentem. *l. 7. c. 5. n. 67*
 Capitulum sede vacante non succedit in iurisdictionem Episcopis delegatam, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis. *l. 6. c. 15. n. 30*
 Capitulum sede vacanti an possit vnire ea beneficia quæ potest Episcopus. *l. 7. c. 29. n. 155*
 Capitulis præfidentes iubentur quærere annuatim suos religiosos professos fugitiuos, aut eiectos. *l. 6. c. 9. n. 11*
 Carcer.
 Carcere fugiens religiosus, in quo iussu sui superioris inclusus est, an censendus sit fugitiuus. *l. 6. c. 8. n. 12*
 Cardinalis.
 Cardinali, ac Episcopo habenti potestatem legitimam ingrediendi cum aliquibus socijs, quos elegerit, in aliquid monialium Canoniorum, an integrum sit fratres Minores in socios assumere. *l. 6. c. 16. n. 18*
 Cardinales habent in suis titulis iurisdictionem quasi Episcopalem. *l. 6. c. 6. n. 34*
 Carthusia.
 Carthusia non est perfectior cæteris quoad finem, vt pote quæ nullatenus instituta est ad vacandum salutis spirituali proximorum, sed soli orationi, & silentio, cum arctissima claustra. *l. 6. c. 7. n. 21*
 Summa Th. Sanchez, pars III.

Carthusiani.
 Carthusiani laudabiliter abstinent à carnibus, medicis iudicantibus illarum esum ad tuendam vitam periculo expositam ratione morbi necessarium, vt commune religionis bonum in perpetua carnis abtinentia consistens illarum permaneat. *l. 6. c. 15. n. 39*
 Castella.
 in Castella regno filij omnes, dempsit ex damnato concubitu natis, sunt heredes necessarii matris carnis prole legitime. *l. 7. c. 9. n. 16*
 Castitas.
 Castitas, paupertas, & obedientia ita essentialiter statui religio annexa sunt, vt sine illis consistere nequeat. *l. 5. c. 1. n. 6* Contra ea nec summus Pontifex indulgere potest, & quomodo. *ibid.* De castitate tamen non omnino constat, an omnimoda castitas ita sit statui religio annexa, vt nec ex dispensatione Pontificia possit dari status religiosus cum sola castitate coniugali. *ibid. n. 17*
 Castitatis, paupertatis, & obedientie vota non sunt simpliciter conditionalia, eum statim perfectè obligent ad ea in perpetuum obseruanda. *ibid. n. 30*
 Castitatis votum sollempne ad quod obliget. *l. 5. c. 6. n. 9*
 Casus.
 Casus excepti cum dictione taxatiua ratione boni communis non sunt extendendi ad casum priuata utilitatis. *l. 6. c. 15. n. 39*
 Cathecumenus.
 Cathecumenus Ecclesia legibus non astringitur, donec perfectè per baptismum in Ecclesie gremium admittitur sit. *l. 6. c. 10. n. 7*
 Causa.
 Causa si sit criminalis, an formandus sit libellus contra monachum, & ipse possit constituere procuratorem ad se defendendum. *l. 6. c. 12. n. 3*
 Causa iusta, & dispensatio an exigatur ad transeundum ad religionem arctiorem, quæ in se non est perfectior. *l. 6. c. 7. n. 22*
 Causa pia substituta excludit monasterium. *l. 7. c. 16. n. 42*
 Cautela.
 Cautela aliqua an possit excogitari, vt permillum sit monacho aliquid expendere absque superioris reuocabili licentia. *l. 7. c. 17. n. 35*
 Cedere.
 Cedere bonis an possit monasterium, vel monachos. *l. 7. c. 31. n. 24*
 Cedere iure in fauorem suum introducto, vnicuique licet. *l. 5. c. 4. n. 18*
 Cedens, & Cessionarius.
 Cedens morte, an solius cessionarij pereat vsus fructus, si transferatur de consensu domini proprietatis, siue prius illi traditus sit, siue solam actionem ad illum habuerit. *l. 7. c. 13. n. 19*
 Cessio.
 Cessio ab usufructuario facta nihil prorsus nocet proprietario. *l. 7. c. 13. n. 21*
 Censura.
 Censuræ quæ latae sunt in moniales clausuram violentes, & eis fauentes. *l. 6. c. 15. n. 63*
 AAa 3 Censuræ

Index rerum,

Censura superuenientes an priuati beneficio legitime acquisito. 17.c.15.n.30
Censura quando deducta sunt in forum contentiosum, an Concilium Tridentinum negari Episcopis facultatem dispensandi, & absoluendi ab eis. 16.c.17.n.42

Chirurgia.

Chirurgia artem cum incisione, vel aduisione, religionis, & quibuscumque clericis secularibus in sacris constitutis, exercere interdicitur, si sufficiens beneficium ad victum habeant. 16.c.14.n.15. An causa pietatis etiam non liceat. ibid.n.16

Clausura.

Clausura quocumque iure regularibus indicari. 16.c.15.n.11
Clausura qualis monialibus indica sit, & qualiter strictior ea ad quam ex vi sue regula, aut voti tenebatur, iudici potest. ibid. n. 21. An solo iure humano indica sit, an potius iure naturali & diuino. ibid. n. 3
Clausura precepto an possit contraria consuetudine derogari. ibid.n.4
Clausura an tacite claudatur in voto tanquam necessaria ad castitatis promissa obseruantiam. ibid.
Clausura monialium intra quos limites continetur, quos pretergrediendo clausuram violent. ibid.n.6
Clausuram an violent moniales, si supra tecti regulas ascendant. ibid.n.7
Clausuram an violet monialis egrediens domo priuata, intra quam est inclusa, vel transiens ad domum monasterio contiguam. ibid.n.9

intra Clausuram non comprehenduntur domus contiguae monasterii, intra quas conuerse professe destinatae elemosynis colligendis esse debent. ibid.
Clausura precepto an ligentur moniales omnium ordinum militarium. ibid.n.10
Clausura strictior an monasteria astringat in quibus ante Tridentini decretum non est seruata. ibid.n.11
ad Clausuram tenentur moniales conuerse, & tertiae, siue de penitentia, si utraque vere professae sint. ibid.n.13

ad Clausuram ex quo tenebuntur mulieres in congregatione vouentes simpliciter aliquem religiosum viuendi modum. ibid.n.14
ad Clausuram an teneantur omnes moniales ex voto, an ex solo precepto ecclesiastico, aut regula. ibid. n. 19
ad Clausuram cogere moniales, licentiamque egressus concedere, an sit Episcopi. ibid.n.20
Clausura violatio an esset ingressus ad officinas interiores. 16.c.17.n.29

Clauis.

Clauis intra priuatos parietes an integrum sit testari. 17.c.7.n.41

Clastrum.

in Claustro quando admittitur quispiam ad habitum, aut professionem, aut lotio pedum in die Canae celebratur, aut ibi praedicatur, an tunc liceat feminis ingredi locum, quae de profundis appellat. 1. 6. c.17.n.25
Clastrum ingredi an liceat feminis ad audiendum sacrum, quando intra illius sacellum sit ob alicuius personae potens deuotionem. ibid. n.26. An etiam liceat, si theses Theologiae ibi defendantur, aut aliqua rei pie Comedia representetur. ibid.n.27

Clauis iurisdictionis.

Clauis iurisdictionis non committitur Abbati, sed alicuius vlt clauum, nempe correctio monialium ob periculum habitacionis vitorum cum ipsis. 1. 6. c.1.n.17

Clericus.

Clericus an continere teneatur, qui ignorauit votum castitatis annecti ordinibus sacris, aut noluit id emittere, aut fuit irritus ordo. 15.c.6.n.5
Clerico non est integrum contra fori priuilegium totum ordinem clericali concessum, se foro seculari committere. 16.c.18.n.12
Clericus instituens clericum, an indigeat solemnitate iuris civilis. 17.c.3.n.20
Clerici licet non subdantur penis legis civilis, subduntur tamen legibus ciuilibus irritantibus contractus, & testaments, nisi tali solemnitate & modo fiant. ibid.
Clerici frequentantes monasteria monialium, si moni non respuerint, quibus penis afficiendi. 16.c.16.n.108
Clerici seculares possunt in fauorem diuini primogenium aliquod instituire ex bonis patrimonialibus, quia nullo paupertatis voto ligati sunt. 17.c.8.n.17
Clericorum nomine in materia odiosa non comprehenduntur Episcopi, nec Clerici in dignitate constituti. 16.c.15.n.74
Clericorum nomine veniunt etiam omnes prima tonsura initiati. 17.c.13.n.33
Clerici coniugati solis canonis, & fori priuilegijs gaudent. ibid.n.36

Clericatus.

per Clericatum an cesset patria potestas. 17.c.13.n.26
post Clericatum bona aduentitia acquisita an sint quasi castrensia. ibid.n.30
per Clericatum, vel professionem an tollatur incapacitas spurij, aut naturalis ad succedendum in bona paterna. 15.c.5.n.25

Coadiutores.

Coadiutores formati non possunt ex licentia superioris testari. 17.c.8.n.22
Coadiutores formati in Societate Iesv an succedant in emphyteosin. 17.c.15.n.51
Coadiutorum formarum Societatis Iesv voti paupertatis, quamuis sit simplex, reddit eos profus omnino dominij acquirendi, ac in alios transferendi incapaces. 17.c.18.n.24

Cognatio.

Cognationem carnalem non decet monachos ad eo spectare, vt ratione ipsius negotij secularibus se implicent. 16.c.13.n.24

Collatio.

Collatio beneficij nouitij facta alij an sit irrita, nec professione sequuta confirmetur. 17.c.4.n.8
Collatio, & confirmatio quando dicantur ex certa Pontificis scientia fieri. 17.c.29.n.144

Collegia.

Collegia Societatis Iesv quamuis possideant bona in communi, iure tamen succedendi in bona suorum religiosorum carent. 17.c.12.n.1

Et verborum.

Codicilli.

Codicilli largi testamenti nomine clauduntur. 17.c.5.n.3. & 4
Codicillos an possit facere professus ex superioris licentia. 17.c.8.n.9

Commendatarij.

Commendatarij milites an sint domini tam bonorum patrimonialium, quam reddituum commendatarum, possintque de illis testari, ac primogenium instituire. 17.c.8.n.26. & 27
Commendatarij Christi, Diui Iacobi, & de Auis, sicut non omnimodam, & perfectam castitatem proficiuntur, ita nec perfectam paupertatem, sed eam solum, quae hodie est consueta ab eis seruari. 17.c.8.n.28.
Possunt de bonis suis maioratum instituire. ibidem. n.31. Lucretas ab his in ludo non tenentur quicquam restitueri. ibid. n.32. & 38
Commendatarij equites, qui uxorem ducere possunt, an succedant in maioratum qualecumque, quamuis ad sit clausula excludens religiosos. 17.c.15.n.5
Commendatarij D. Iohannis, qui matrimonium inire non possunt, an succedant in feudum. 17.c.15.n.48. & 49

Commisarius.

Commisarius testamenti munus si religiosus absque superioris licentia acceptet, & officiat testamentum nomine committentis, an valeat. 16.c.11.n.49

Commoditas.

Commoditas vsusfructus in alium translata, an expiret morte transferentis, an potius eius, in quem transfertur. 17.c.13.n.18

Communiter.

Communiter bona expendens religiosus abundanter, aliis patientibus necessitatem, an peccet mortaliter. 17.c.19.n.28
Communiter quod datur, nemini datur, nec est singularum. 17.c.2.n.55

Comparare.

Comparare monachum filiofamilias, an vtilius sit, quam seruo, quod bonorum acquisitionem. 17.c.12.n.40

Compternitas.

Compternitatem contrahere quomodo monachis sit interdictum. 16.c.6.n.24

Complacencia.

Complacencia sola transgressionis ex se culpa vacantis non constituit mortale. 16.c.4.n.15
Complacencia deliberata de quocumque obiecto mortali, quantumuis modica sit, est semper lethalis. 15.c.6.n.12

Compromissarius.

Compromissarius an possit esse religiosus alicuius electionis. 16.c.13.n.64

Condonatio peccatorum.

Condonatio omnium peccatorum an per professionem obtineatur. 15.c.5.n.1. An sit indulgentia. ibid.n.6

Conditio.

Conditio contraria substantiae matrimonij carnalis reddit ipsum irritum. 15.c.4.n.92
Conditio implementum non retrahitur in vltimis voluntariis, sed inspicitur tempus quo illa impletur. 17.c.7.n.53

Conditio suspensiuua, & resolutiua quae dicatur. 17.c.5.n.59

Conditio proprium est suspendere, & nihil ponere in esse. ibid.

Conditio dicitur esse quid facti. ibid. n.6

Conditio nihil ponit in esse. ibid. n.7

Conditio excludens clericos a successione in maioratum, quod tendat. 17.c.15.n.6

Conditio in ea est natura, vt obligationem vltique ad eius euentum suspendat. 15.c.1.n.30

Conditioes turpes adiectae legatis, non vitiant, sed vitiantur. 17.c.17.n.2

Confessio.

Confessio valide, & licite ex confitentis licentia reuelatur. 16.c.18.n.43

Confirmatio.

Confirmatio valorem actus confirmandi supponit. 17.c.8.n.59

Confirmatio & innotatio nullum nouum ius tribuit, sed antiquum conseruat. 16.c.1.n.26

Confessarius.

Confessarius Societatis Iesv an concedatur absolvere ab omnibus casibus, & censuris, & penis confulgentibus ex eis torijs, quoties, praeterquam a contentis in bulla Canae Domini. 16.c.17.n.41

Coniux.

Coniux vouens in seculo castitatem, vt alter possit in religione profiteri, manet a voto liber, si alter non proficiatur. 17.c.4.n.109
Coniux vterque quando est dubius de valore matrimonij, neuter potest alteri pretenti debitum reddere. 16.c.3.n.21

Confscientia.

Confscientie determinatum iudicium exigitur ad relictam operationem. 16.c.3.n.2
Confscientia dubia aliquid operari, est intrinsece malum. ibid.

Consensus.

Consensus tacitus eius, de cuius hereditate tractatur, sufficit ad pactum de futura successione. 16.c.11.n.11

de Consensu eius, de cuius hereditate tractatur, an valeat pactum circa futuram successione. 17.c.2.n.14
An sufficit reuocatio tacita huius consensus, illaque praesumatur. ibid.n.15

Consilium.

Consilium ratione subiectae materiae verba importantia, an aliquando importent preceptum, & e contra, & quando id accidat. 16.c.4.n.32

Consilium praestans in aliqua causa, siue verbo, siue scripto, non adeundo Iudicem, aduocati munus non obit. 16.c.13.n.29

Consilium an sit transire de vna religione ad aliam. 16.c.7.n.1

Consilium dare executoribus testamentorum non interdicitur fratribus Minoribus. 16.c.11.n.28

Consilium quoties ab aliquo tanquam a collega, & participio officij petendum est, illud necessario est sequendum. 16.c.8.n.82

Consuetudo.

Consuetudo est optima legum interpret. 16.c.4.n.27

Consuetudo aliquid dandi, vel accipiendi, an sit licentia. 16.c.17.n.41

Index rerum,

tia tacita ad excusandum religiosum dantem, vel accipientem. 1.7.c.19.n.7
Consecratio transgrediendi regulas an sit lethalis. 1.6.c.4.n.13
Consecratio an aliquid possit circa res substantialia religionis vota abroganda. 1.6.c.2.n.29
Consecratio ut monachus testetur, an valeat. 1.7.c.81.n.62
Consecratio an possit induci, ut beneficia regularia sint perpetua, ita ut Abbas non possit monachum reuocare. 1.7.c.12.n.2
Consuetudo.
Constitutio penalns non est extendenda ultra verborum proprietatem, communi prudentium vsu, & sermone morali receptam. 1.6.c.8.n.49
Constitutio noua, etiam penalns, loquens in vno de casibus acquiratis iure antiquo, debet extendi ad alterum, in quo eadem est ratio. 1.6.c.8.n.93
Constitutiones nouae an obligent iam professos, si a toto Capitulo edantur. 1.6.c.2.n.19 Et an obligent in posterum professos. ibid.
Constitutiones an aliud sint a regula, nec sub illa comprehendantur. 1.7.c.12.n.2
Contemptus.
Contemptus fori obedientiae fundamentum euertit. 1.6.c.1.n.7
Continentia.
Continentia quo iure sit sacris ordinibus annexa. 1.5.c.6.n.11
Continentiae obligatio an consurgat ex vero voto ordinibus annexo. ibid.n.2
Contractus.
Contractus nuptiarum an necessario celebrandi sint cum solemnitatibus iure ciuili petitis. 1.7.c.3.n.21
Contractus solemnes dicuntur, quando solemnitatem iure petitam habent, & vt tales in iure recipiuntur. 1.5.c.1.n.11. Possunt omnes dissolui mutuo consensu praeter matrimonium. ibid.n.12
Contractus inter aliquos vt in eatur qui interuenit, inducendo vttramque partem, aduocatum non agit. 1.6.c.15.n.50
Contractus iniuri a religioso absque superioris licentia, an sint omnino irriti, an potius in monasterij fauorem valeant. 1.7.c.31.n.27
Contractus ab excommunicato iniuri an sint validi. 1.5.c.4.n.78
Contractus onerosi conditionales, & gratiosi quomodo inter se distent. 1.7.c.5.n.57
Contractus ab initio nullus, nequit absque nouo patriscentium consensu ratu haberi. 1.7.c.2.n.17
Contractus quando confirmatur iuramento, manet eo ipso irrevocabilis. ibid.n.33
Contractus Praelati cum religioso, vel domini cum seruo, an oriatur naturalis obligatio, aut ciuilis. 1.7.c.8.n.13
Contractuum nomine veniunt obligationes. 1.7.c.5.n.31
in Contractibus conditio retrahatur ad tempus contractus iniuri. 1.7.c.7.n.53
Contrahere.
Contrahere qui non potest, nec vltimam voluntatem facere, non potest primogenium instituere. 1.7.c.8.n.20
Conuentus.
Conuentus superior nequit tempore pestis fugere de-fertor conuentu. 1.6.c.2.n.54

Conuersi.
Conuersi, & oblati, ac fratres Xenodochij Ioannis de Deo, cui acquirant. 1.7.c.34.n.11
Conuersis proficulis an testari liceat. 1.7.c.8.n.41
Conuersus.
Conuersarum profellarum egressus an liceat ad petendas elemolynas conuentui necessarias. 1.6.c.1.n.54
Corporis traditio.
In Corporis traditione, per alterum coniungem accepta, an consistat matrimonij essentia perfecte, & integre, iure ipso naturali. 1.5.c.1.n.5. Vt valida sit ea traditio, quas solemnitates postulet Ecclesia. ibid.
Correctio.
Ad Correctionem fratrem ante denunciationem ius obligans an sit renunciabile. 1.6.c.18.n.42
Correctionis fratrum finis est emenda proximi. ibid.
Quo ordine seruato melius obtineatur. ibid.
Correctionis ordo in tactum est seruandus, in quantum a charitate pendet. ibid.n.46
Criminum satisfactio.
Criminum praeteritorum satisfactio ingredienti religionem nulla imponenda, quod totum residuum vitae tempus Deo dedit. 1.5.c.5.n.2
Cubicularij.
Cubicularij ad hoc sunt, vt vitae Praelati testes sint. 1.6.c.12.n.29
Culpa.
Culpa lethalis an sit accedere sine iusta causa ad monialium monasteria, aut illa frequentare. 1.6.c.16.n.119. & 120
Culpae lethalis reus est, qui se impotentem reddit ad votum explendum. 1.6.c.9.n.69
D
Debitum.
Debitum peculiare obediendi Praelato religionis, & Pontificis, consurgit ex solo obedientiae voto. 1.6.c.2.n.2
Debilitas.
ob Debilitatem, vel ob aliam iustam causam cum propria religio nequit tolerari, licitus est transitus ad aliam. 1.6.c.7.n.11
Decima.
Decima pretij rei, in qua est census perpetuus, venditur, aut res illa cadens in commissum, an pertineat ad monasterium usufructuarium, aut capellanum, qui ratione capellaniae potitur fructibus illius census, an potius ad proprietarium. 1.7.c.13.n.52
Declarans.
Declarans nihil de nouo facit, sed iam factum aperit. 1.7.c.11.n.16
Decretum.
Decretum religiosi non seruandi regulam, nec praecceptum superioris, nisi quando sub mortali obligat, an sit mortale. 1.6.c.4.n.20
Decreti publicatio de clausura monialium an sit quotannis faciendae. 1.6.c.15.n.23
Decreta in materia etiam stricta, iurisque correctoria, sunt ita interpretanda, vt non frustrentur. 1.5.c.4.n.19
Dedicatio.
Dedicatio bonorum expressae facta in religionis ingressu, habet tacitam conditionem, si professio sequatur. 1.7.c.3.n.97
Defectus.
Defectus ratione indebiti finis ad quem ordinata est professio, contingit, quia aut malus est, aut indifferens, aut consequutio rei temporalis, aut mixtus. 1.5.c.4.n.83
Defectu legitima aetatis ad profitendum irrita redditur professio. 1.5.c.4.n.2. Iure antiquo aetas illa erat pubertas completa. ibid. Malitia non potest supplere aetatem. ibid.
Delectatio.
In Delectationibus vaneis quae deliberate capiuntur ex obiecto graui, non reperitur paritas materiae, etiam seculo periculo pollutionis, & consensus in aliud obiectum graue. 1.5.c.6.n.12. Earum declaratio non excusanda a confessionibus. ibid.
Delegatus.
Delegatus Pontificis, aut eius legati esse non potest simplex religiosus. 1.6.c.13.n.74
Delictum.
Delictum monachi non obligat monasterium ad illud rescindendum, nisi quatenus ex eo monasterium factum est ditius. 1.6.c.14.n.29
Delicta occulta an liceat in Societate Ixi v de ferre superioris, non praemissa correctione fratrum. 1.6.c.18.n.44. & 45
Demens, Demencia.
Demens an possit valide ad nouitium admitti; vel professio tunc facta ratificetur eo post sanam mentem non contradicenti. 1.5.c.4.n.53
Demencia non omnino mente priuans, sed in vna, vel altera materia, nec voti, nec aliorum contractuum valorem impedit. ibid.
Depositum.
de Deposito commendato religioso, si culpa religiosi pererat, an teneatur monasterium, vel ipse religiosus. 1.6.c.14.n.29
Depositio.
Depositio poena, aut degradationis, & priuationis ecclesiasticae sepulturae, an sit iudicium obligationis sub mortali. 1.6.c.4.n.55
Depositarius.
Depositarij officium an possit subire religiosus. 1.6.c.14.n.27
Deus.
Deus non immediatè seipso acceptat professionis obligationem, sed medio Praelato. 1.5.c.4.n.92
Dilio taxatiua.
Dilio taxatiua non excludit casus similes, & in quibus eadem ratio, aut vrgentior militat. 1.6.c.15.n.37
Dignitas.
Dignitas Episcopalis, aut cura animarum an impediatur religionis ingressum, ac professionem irritam reddat. 1.5.c.4.n.51
in Dignitatis Episcopalis honorem statutum est in iure, vt Episcopus nulla suspensione, aut interdicto in alicuius decreti transgressores lais ligetur, nisi

Et verborum.

in eo decreto fiat specialis mentio de Episcopo. 1.6.c.6.n.17
Dignitatum praelationis viri bigami sunt incapaces. 1.5.c.5.n.23
Dimissio.
Dimissio fraudibus extorta non liberat religiosum votis. 1.6.c.9.n.68
Dimissioni culpas sufficere qui post vota biennij, aut tempore nouitatus emissa committit, quamuis ex se non essent nisi veniales, an peccet mortaliter. ibid. n.69
Dimissio habitus temeraria dicitur, quando absque causa sit, sicut si ex iusta causa. 1.6.c.8.n.41
Dispensatio.
Dispensatio in solempni castitatis voto ordini sacro annexo non redditur licita propter solam spiritualis boni ipsius voutens causam, sed requiritur causa publicae vtilitatis. 1.5.c.2.n.2
Dispensationem in voto castitatis quae causa iustam reddit, satis iusta est dispensandi in voto paupertatis. ibid.n.9
Dispensatio valebit, & tenebit factum quoad voti solemnitate reddentem professum incapacem acquirendi dominij, & illius transferendi, si abique iusta causa Pontifex dispenset. ibid.n.10
Dispensatio in solempni obedientiae voto concessa absque iusta causa boni communis, non valebit quoad substantiam voti obligantis iure diuino naturali. ibid. n.11
Dispensatio quantumvis stricti iuris sit, extenditur ad connexa. 1.7.c.5.n.83
Dispensatio Pontificis cum apostata, vt in ordine sacro suscepto in apostasia, ministrat, extendi an possit, vt ad superiores queat ascendere. 1.6.c.8.n.25
Dispensatio in iure humano absque iusta causa concessa illicita est, sed tamen valida. 1.7.c.8.n.48
Dispensatio an sit subrepticia, in qua explicatum est professum esse nobilem, aut id est tacitum. 1.7.c.12.n.13
Dispensatio an exigatur, vt regularis obtinere possit beneficium seculare curatum. 1.7.c.29.n.35
in Dispensatione non habet locum argumentum de maiori ad minus. 1.7.c.8.n.58
Dispensatio cum monacho facta Episcopo an valeat, vt obtineat Abbatiam secularem tacito monachatu. 1.7.c.29.n.82
Dispensatio cum habet tractum successuum, cessante eius causa, extinguitur omnino. 1.6.c.6.n.28
Dispensatio votorum religionis & castitatis Pontifici reseruatur. 1.6.c.9.n.60
Dispensatio facilius est quoad vsum ordinum susceptorum, quam quoad promotionem. 1.5.c.5.n.10
Dispensatio fauore totius status religiosi concessa, est late interpretanda. ibid.
Dispensatio irregularitatis ad reincidentiam singenda non est, vtpote quae nullum in iure fundamentum habet. ibid.n.14
Dispensare.
Dispensare an valeat Praelatus summo Pontifice inferior cum professis, vt testentur. 1.7.c.8.n.5. Et an cum conuentu eam licentiam dare possit. ibid. An etiam Capitulum generale. ibid.
Dispensare secum an quisquam possit. 1.6.c.16.n.25
Dispensare cum religioso quis valeat, vt retineat beneficium, quod ante professionem habebat. 1.7.c.29.n.6
Dispositio.
Dispositio quae libet bonorum per modum quotae, & vniuersitatis, an in dubio dicatur testamentum. 1.7.c.9.n.9
Dispo

in eo decreto fiat specialis mentio de Episcopo. 1.6.c.6.n.17
Dignitatum praelationis viri bigami sunt incapaces. 1.5.c.5.n.23
Dimissio.
Dimissio fraudibus extorta non liberat religiosum votis. 1.6.c.9.n.68
Dimissioni culpas sufficere qui post vota biennij, aut tempore nouitatus emissa committit, quamuis ex se non essent nisi veniales, an peccet mortaliter. ibid. n.69
Dimissio habitus temeraria dicitur, quando absque causa sit, sicut si ex iusta causa. 1.6.c.8.n.41
Dispensatio.
Dispensatio in solempni castitatis voto ordini sacro annexo non redditur licita propter solam spiritualis boni ipsius voutens causam, sed requiritur causa publicae vtilitatis. 1.5.c.2.n.2
Dispensationem in voto castitatis quae causa iustam reddit, satis iusta est dispensandi in voto paupertatis. ibid.n.9
Dispensatio valebit, & tenebit factum quoad voti solemnitate reddentem professum incapacem acquirendi dominij, & illius transferendi, si abique iusta causa Pontifex dispenset. ibid.n.10
Dispensatio in solempni obedientiae voto concessa absque iusta causa boni communis, non valebit quoad substantiam voti obligantis iure diuino naturali. ibid. n.11
Dispensatio quantumvis stricti iuris sit, extenditur ad connexa. 1.7.c.5.n.83
Dispensatio Pontificis cum apostata, vt in ordine sacro suscepto in apostasia, ministrat, extendi an possit, vt ad superiores queat ascendere. 1.6.c.8.n.25
Dispensatio in iure humano absque iusta causa concessa illicita est, sed tamen valida. 1.7.c.8.n.48
Dispensatio an sit subrepticia, in qua explicatum est professum esse nobilem, aut id est tacitum. 1.7.c.12.n.13
Dispensatio an exigatur, vt regularis obtinere possit beneficium seculare curatum. 1.7.c.29.n.35
in Dispensatione non habet locum argumentum de maiori ad minus. 1.7.c.8.n.58
Dispensatio cum monacho facta Episcopo an valeat, vt obtineat Abbatiam secularem tacito monachatu. 1.7.c.29.n.82
Dispensatio cum habet tractum successuum, cessante eius causa, extinguitur omnino. 1.6.c.6.n.28
Dispensatio votorum religionis & castitatis Pontifici reseruatur. 1.6.c.9.n.60
Dispensatio facilius est quoad vsum ordinum susceptorum, quam quoad promotionem. 1.5.c.5.n.10
Dispensatio fauore totius status religiosi concessa, est late interpretanda. ibid.
Dispensatio irregularitatis ad reincidentiam singenda non est, vtpote quae nullum in iure fundamentum habet. ibid.n.14
Dispensare.
Dispensare an valeat Praelatus summo Pontifice inferior cum professis, vt testentur. 1.7.c.8.n.5. Et an cum conuentu eam licentiam dare possit. ibid. An etiam Capitulum generale. ibid.
Dispensare secum an quisquam possit. 1.6.c.16.n.25
Dispensare cum religioso quis valeat, vt retineat beneficium, quod ante professionem habebat. 1.7.c.29.n.6
Dispositio.
Dispositio quae libet bonorum per modum quotae, & vniuersitatis, an in dubio dicatur testamentum. 1.7.c.9.n.9
Dispo

Index rerum,

Dispositio quævis venit interpretanda ne sit superflua, & sine effectu aliquid operandi. 1.7.c.3.n.61
 Dispositio generalis, quæ in vno solo casu verificari potest, habetur pro speciali, & indiuidua. 1.7.c.13.n.58
 Dispositio quoties exigit consilium alicuius peti, eius petendi omisio irritum reddit executionis actum. 1.6.c.11.n.35
 Dispositio in dubio præsumitur potius modalis, quam conditionalis. 1.7.c.5.n.61
 Dispositio quævis per vltimam voluntatem an sit interdicta professis, & quo iure. 1.7.c.8.n.2
 Inter Dispositionem à principio puram, sed resoluendam sub conditione, & inter purè conditionalem quod sit discrimen. 1.6.c.10.n.21
 In Dispositione bonorum quid iura ciuiliarequirant in minoribus. 1.7.c.3.n.22
Dissolutio matrimonij.
 Dissolutionis matrimonij cum iura meminere, de ea agunt quæ sit per professionem solemnem. 1.5.c.1.n.29
Diuisio.
 Diuisio bonorum inter filios à professo facta post professionem, an possit ab ipso reuocari. 1.7.c.11.n.11
Diuites.
 Diuitibus an liceat retentis diuitiis mendicare ad tempus causâ peregrinationis. 1.7.c.24.n.12
 Diuites an teneantur ad eleemosynas erogandas eligentibus voluntariam paupertatem. 1.7.c.11.n.11
Diuitia.
 Diuitiis relictiis an liceat diuitibus mendicare. 1.7.c.24.n.11
Doctor.
 Doctor docens, vel in scholis retinens religiosos audientes medicinam, vel leges, vt incurrat excommunicationem, quor conditiones petantur. lib. 6.c.8.n.89
Doctoratus.
 ad Doctoratus gradum an possit promoueri religiosus. 1.6.c.14.n.43
Dominus.
 Dominus an obligetur naturaliter, ac in foro conscientie ad seruandum pactum cum proprio seruo initum. 1.7.c.8.n.16
 Dominus ad seruum ea ratione, qua seruus est, licet non sit amicitia, neque iustitia, ea tamen ratione, qua homo est, vtrumque esse potest. 1.7.c.8.n.16
 Domini consensu accedente, an possit professus ex superioris licentia testari de rebus alienis. lib. 7.c.8.n.6
 ex Domini consensu de re aliena testari licet. 1.7.c.8.n.47
Dominium.
 Dominium an distinguatur ab vsu in rebus, quæ vnicò vsu consumuntur. 1.7.c.18.n.2 & 3
 Dominium quid sit. 1.7.c.18.n.5
 ad Domini translationem debet concurrere voluntas dantis, & acceptantis. 1.7.c.13.n.28
 Dominium peculij profectitij non acquiritur filiofamilias. 1.7.c.13.n.28
 Dominium quale habeat commendatarij in bona quæ possident. 1.7.c.8.n.26
 Dominium, & possessio bonorum profelsi an transfe-

atur in monasterium absque traditione. 1.7.c.12.n.23
 Dominium bonorum, quæ fratribus Minoribus conceduntur, apud quem sit. 1.7.c.18.n.9
 In actuali domini sui ipsius traditione in manus Dei, ac Prælatorum vices Dei gerentium, ipsiusque nomine eam acceptantium, an consistat voti solemnitas essentia. 1.5.c.1.n.3
 Domini quidam actus est testari. 1.7.c.8.n.2
 Domini capaces, quantumvis bonis temporalibus destituti sint, an possint testari. 1.7.c.8.n.2
 ad Dominium habendum solo iure humano reddantur inhabiles religiosi. 1.7.c.8.n.2
Domus.
 Domui toti religiosæ an liceat transitus ad arctiorem religionem. 1.6.c.7.n.7
Dos.
 Dos data monasterio in ingressu monialis, an redeat ad ascendentem, aut descendentem superstitem mortua moniali. 1.7.c.9.n.23
Donare.
 ad Donandum in vita sicut facta est sola administratio libera, ita ad donandum in morte. 1.6.c.6.n.10
Donatio.
 Donatio facta à nouitio, vel volente ingredi religionem, an sit omnino firma atempto iure antiquiori, ita vt eo exente, vel moriente ante professionem, minimè reuocetur. 1.7.c.11.n.2
 An censetur in dubio facta inter viuos, ac proinde sit omnino irrevocabilis. 1.7.c.11.n.2
 An potius assimilatur donationi causâ mortis, censeturque facta contemplatione professionis, quæ mors mundana, & ciuilis est. 1.7.c.11.n.2
 Donatio præsumitur facta inter viuos in dubio, vbi nulla sit mortis mentio. 1.7.c.11.n.2
 Donatio facta contemplatione ingressus religionis, an possit reuocari ante professionem ab ipso donante. 1.7.c.11.n.2
 Donatio causâ mortis omnium bonorum presentium, & futurorum valet, eo quod non adiuat liberam testandi facultatem. 1.7.c.11.n.2
 Donatio stipulatio, & hypothecca non possunt fieri circa hæreditatem tertie personæ viuientis. lib. 7.c.2.n.4
 Donatio causâ mortis, qua datur hæreditas, an sit omnino irrita, vel valet tanquam fideicommissum. 1.7.c.2.n.49
 Donatio causâ mortis facta ante professionem extraneo, an reuocetur professione. 1.7.c.3.n.40
 Donatio facta inter viuos, an reuocetur professione religionis. 1.7.c.3.n.40
 Donationem causâ mortis an possit facere professus ex licentia superioris. 1.7.c.8.n.10
 Donatio causâ mortis quoad sui initium, & ordinationem magis assimilatur contractui, quam vltimæ voluntati. 1.7.c.8.n.11
 Donationes modicas in vita à religioso fieri ex superioris licentia non interdixit ius ecclesiasticum. 1.7.c.8.n.5
 in Donationibus, aut renunciationibus nouitiorum quas solemnitates petat Tridentinum, vt valide sint. 1.7.c.5.n.64
Dubium.
 in Dubio nulla est possessio pro obligatione legis sub mortali, sed præponderat possessio libertatis voluntatis. 1.6.c.4.n.66 cum

Et verborum.

cum Dubio speculatio operari, nulla profus est culpa, quoties ratio aliqua vrget ad contrarium iudicium practicum formandum. 1.6.c.3.n.3
E
Ecclesia.
 Ecclesia propter animam, & contemplationem Dei priuilegijs munitur. 1.7.c.2.n.51
 Ecclesia interdictu simplex, & maximè si causam temporalem interdicens habeat, sicut non reddit irritum matrimonium carnale; ita non reddit irritam professionem, quæ matrimonium spirituale est. 1.7.c.4.n.3
 Ecclesia est religiones erigere, atque eas approbare. 1.5.c.1.n.19
 Ecclesie nascentes initio, cum fideles nihil proprium haberent, an rectè vterentur rebus vsu consumptibilibus. 1.7.c.18.n.5
 Ecclesie generale est priuilegium, vt in ipsam transfertur dominium absque traditione. 1.7.c.12.n.25
 Ecclesie ministri habent auctoritatem à Christo separandi male coniunctos matrimonio, & eandem quoque auctoritatem habent ab Ecclesia. 1.5.c.1.n.9
 Supposito namque decreto Ecclesie irritantis eiusmodi matrimonia, non tantum est contra ius ecclesiasticum, sed etiam contra diuinum naturale, illos permanere coniunctos, cum sit copula fornicaria. 1.7.c.14.n.4
 Ecclesiam constituente, aut dotante monacho, an ius patronatus transeat ad monasterium. 1.7.c.14.n.4
 aduersus Ecclesiam præscriptio legitima est regulariter quadragenaria. 1.7.c.29.n.16
 Ecclesie vacantis fructus debent reservari futuro successori, vel expendi in vtilitatem Ecclesie. 1.7.c.4.n.23
Ecclesiastici.
 Ecclesiastici nulli exempti sunt à legibus ciuilibus, quæ non sunt contra libertatem ecclesiasticam, sed ad bonam Reipub. administrationem sunt instituta. 1.7.c.3.n.20
Egressus.
 Egressus monialis à clausura an exigat iustam causam. 1.6.c.15.n.31
Electio.
 Electio pauperum, in quos eleemosyna distribuenda est, an possit committi fratribus Minoribus. 1.6.c.11.n.31 & 32
Electio.
 Electores, aut patroni quando concordant, vt is presentetur, aut eligatur, quem monachus elegerit, an eligatur licentia. 1.7.c.14.n.13
Eleemosyna.
 Eleemosyna distributor ex testamento potest partem aliquam sibi applicare, si verè pauper sit. 1.6.c.11.n.54
 Eleemosynam an facere possit religiosus sub spe rationis, quando superior abest. 1.7.c.19.n.5
 Eleemosynarum questores quales improprietur in Tridentino sess. 21. cap. 9. de reformatione. lib. 7.c.24.n.7
 Eleemosynarum vsus quandoque per accidens est religiosi illicitus. 1.7.c.19.n.5
Emphyteosis.
 Emphyteosis, quam habeat religiosus ante professionem, an transeat ad monasterium. 1.7.c.15.n.51
 Emphyteosis quando non est hæreditaria, an transeat

ad monasterium, vel ad quem pertineat cum melioramentis in ea factis. 1.7.c.14.n.23
 Emphyteosis renouatio quado peti possit. 1.7.c.14.n.23
 Eam petere professus an possit, aut monasterium eius nomine. 1.7.c.14.n.24
 ad Emphyteosim, quam ante professionem habebat, an integrum sit religioso nominare. 1.7.c.14.n.14
Ephigenia.
 Ephigenia à D. Mattheo religiosa effecta, & aliquot alie moniales tempore Apostolorum clausuram non seruabant. 1.6.c.15.n.3
Epidemia.
 Epidemiz nomine quid intelligatur, ob quam conceditur egressus monialis è monasterio. 1.6.c.15.n.32 & seqq.
Episcopus.
 Episcopus potest in multis casibus dispensare quoad vsu ordinum susceptorum cum male promotis, in quibus nequit ad promotionem dispensare. 1.5.c.5.n.20
 Episcopus an possit examinare vniones, ac illarum effectum impedire, non obstante præscriptione. 1.7.c.29.n.179
 Episcopus si potestate delegata vniat beneficia, an desideretur consensus Capituli. 1.7.c.18.n.2
 Episcopus an possit ex eis beneficiis, quæ vnire potest, reddere aliquod manuale, & ad nutum amobile, quod erat perpetuum. 1.7.c.18.n.2
 Episcopus an possit monachum ad professionem admittere. 1.5.c.4.n.74
 Episcopus depositus si redeat ad monasterium, an indigeat nouo voto obedientie. 1.6.c.6.n.11
 Episcopus religiosus à quo tempore eximatur ab obedientia Prælatorum regularium, & regularum. 1.7.c.18.n.31
 Vt liber est ab omnibus regulæ obseruantis, ita quoque priuilegijs suæ religionis non gaudet. 1.7.c.18.n.31
 Episcopus an possit concedere regularibus licentiam eundi ad studia. 1.6.c.8.n.86
 Episcopus an possit dispensare in voto paupertatis in seculo emisso. 1.7.c.18.n.31
 Episcopus an absoluat à castitatis, & obedientie voto. 1.6.c.6.n.11
 Episcopi si sit monachus cubicularius, an possit absque licentia Episcopum accusare. 1.6.c.12.n.20
 Episcopus an possit nouitio duorum mensium spatium taxare, intra quod teneretur renuciare beneficio, si in religione permanere velit. 1.7.c.4.n.2
 ex Episcopi sola licentia an possit religiosus munus executoris testamenti subire. 1.6.c.11.n.19
 Episcopo an magis teneantur obedire religiosi, quam suis Prælatibus regularibus. 1.6.c.11.n.13
 Episcopus an possit religiosos exemptos compellere censuris ad obediendum in casibus in quibus ipsis subduntur. 1.7.c.11.n.14
 Episcopi an possint esse delegati simplices religiosi. 1.6.c.13.n.77
 Episcopi à tempore confirmationis competunt ea omnia, quæ sunt iurisdictionis. 1.7.c.5.n.65
 Episcopi nulla facultas conceditur indicende clausuræ monialibus exemptis, quæ regularibus subiectæ sunt, sed est superiorum regularium. 1.6.c.15.n.21
 Episcopi an sit ad exitum monialis licentiam concedere in quibuscumque monasteriis. 1.7.c.11.n.14
 Episcopi religiosi an integrum sit testari de bonis patrimonialibus, aut propria industria acquisitis, eo modo quo id fas est Episcopis secularibus. 1.6.c.6.n.10
 Episcopi seculares de quibus bonis testari nequeant. 1.7.c.11.n.14
 Episcopi

Index rerum,

Episcopi anulares, seu titulares qui dicuntur. ibid. n. 27.
Craurur, vt alios habentes oues in pontificalibus adiuuent. ibid.
Episcopatus.
Episcopatus aut regimen monasterij an conferri possit nouitio. 1.7.c.4.n.20
Episcopus dicitur status perfectionis, non quasi statum perfectionis secum afferat, sed quia illum presupponit. 1.6.c.18.n.39
ad Episcopatum acceptandum an possit cogere religiofos Praelatos regularis. 1.6.c.1.n.49
Episcopus ex se non ordinatur ad bonum religionis, aut subditi, sed ad commune bonum Ecclesiae. ibid.
Equites.
Equites Domini Iohannis an stando in iure communi, & vi sui voti, testari possint. 1.7.c.8.n.36
Equites D. Iacobi, Alcantarae, & Calatranae, an sint proprie & vere religiosi. 1.5.c.1.n.17
Eremitae.
Eremitae testari possunt, quia non sunt religiosi, nec tribus substantialibus religionis votis ligati. 1.7.c.8.n.40
Eremitae Sancti Augustini proprium habere an queant. ibid. n. 41
Error.
Non omnis error, nec omnis deceptio, sed circa sola substantialia calat professionem. 1.5.c.4.n.57
Excommunicatio.
Excommunicatio imponi nequit nisi pro inobedientia. 1.6.c.3.n.27
Excommunicatio non potest ferri ob delictum praeteritum, sed ob futurum, ratione contumaciae non obediendi. 1.6.c.10.n.17
Excommunicatio minor est poena leuis, & pro solo veniali incurritur. 1.6.c.4.n.48
Excommunicatio incurri non potest ex solo conscientiae errantibus dictamine, eo quod indiget auctoritate potentis eam imponere, & de facto imponentis. 1.6.c.4.n.53
Excommunicatio simpliciter prolata, intelligitur semper de maiori. 1.6.c.107
Excommunicationem incurrit dimittentes temere habitum suae religionis, vt periculosa euagandi occasio religiosi subrahatur. 1.6.c.8.n.19. & 20
Excommunicationem latam in haereticorum receptatores, illi soli incurrit qui receptant vt haereticos. 1.6.c.15.n.72
Excommunicationem Pontifici referatam quando incurritur feminae ingredientis virorum monasteria extra casus permisos, & quis ab ea possit absolueri. 1.6.c.17.n.33
Excommunicatus.
Excommunicatus an peccet admittendo professionem, & valeat admissio. 1.5.c.4.n.78
Excommunicato accedente ad diuina officia audienda, cum expelli nequit, quid faciendum. 1.6.c.8.n.99
Excusare.
ad Excusandum a furto, & a transgressione voti paupertatis, & obligatione restituendi, an sufficiat credere probabiliter fore, vt dominus, vel superior concederent licentiam accipiendi, reuocandi, vel expendendi, quamuis quoad modum sint inuiti. 1.7.c.19.n.13. & 14
Executio.
Executio praeccepti an sit differenda, quando minus ma-

lum timeretur ex dilacione. 1.6.c.3.n.25
Executionem ordinem an recipiat apostata ordines minores recipiens. 1.6.c.8.n.25
Executor.
Executor testamenti iustus exequi cum consilio, vel consensu fratrum Minorum, an si oronit id consilium, vel consensum petere, sit irrita executio. 1.6.c.11.n.35
Executor cuiuscumque vltima voluntatis religiosus esse prohibetur absque licentia superioris, siue ea codicillis, siue donatio causa mortis, siue epistola sit. lib. 6.c.11.n.2
Executores testamenti munus an possit suscipere Prior conuentualis missus extra monasterium ad regendum aliquem fratrum conuentum, et si pro libito Abbatis possit remoueri. ibid. n. 6
Executores testamenti esse possunt omnes religiosi, demptis Franciscanis de obseruantia, obtenta superioris licentia. ibid. n. 7. An id verum habeat etiam quoad legata profana. ibid. n. 8. An vitra licentiam requiratur etiam monasterij vtilitas. ibid. n. 9
post Executoris testamenti officium susceptum an sufficiat licentiam obtineri ad illud exequendum. ibid. n. 10. An etiam sufficiat tacita superioris licentia, quae habeat ex ratihabitione de praesenti, aut praeterito, ad hoc munus acceptandum. ibid. n. 11. Et an licentiam semel concessam possit superior reuocare, quamuis a Papa concessa sit. ibid. n. 12
Executores testamenti munus an cogi queat accipere religiosus, obtenta acceptandi licentia. ibid. n. 13
Exemptio.
Exemptorum respectu nulla est in Episcopo iurisdictio. 1.6.c.7.n.48
Exhereditatio.
Exhereditatio filiorum, & reuocatio donationis, an liceat ex similibus causis, quae in iure expressae sunt. 1.6.c.15.n.37
Exhereditationis vniuersae causae praeterite per professionem abolerentur, ita vt filius ob nulla illarum possit exhereditari. 1.5.c.5.n.33
Exhortatio.
Exhortatio non importat praecceptum. 1.6.c.15.n.22
Existentia.
Existentia filij professi in religione succedendi incapaci, an operetur substituti exclusionem in sui commodum, vel monasterij, & in substituti prauiudicium. 1.7.c.3.n.88
Exitus e monasterio est exitus monialibus periculosus, & noxius. 1.6.c.15.n.43
Expense.
Expense factae pro morbo religiosi existentis in studio, an sint exigendae a patre monachi, aut potius a conuentu. 1.7.c.31.n.9
Expensas in nouitij funere ab alio factas an teneatur monasterium soluere. 1.6.c.14.n.14
Experientia.
Experientia omnium in specie, siue in individuo asperitatum religionis ad nouitiarum non desideratur sed satis est eas in genere experiri, vitando sub obedientia, integro nouitiatu anno. 1.5.c.4.n.18
Expulsio.
Expulsio causa an sit iusta, si monialis sit incorrigibilis. 1.6.c.15.n.48
Fama.

Et verborum.

F
Famina.
Faminae non sunt proprie Praelati, sed quasi ex commissione eo munere funguntur, ob periculum habitationis Praelati cum monialibus. 1.5.c.5.n.18
Feminae seculares an possint melius arma, & nomen conseruare, quam masculi religiosi. 1.7.c.15.n.23
Feminarum quarum ingressus in monasteria virorum interdicitur. 1.6.c.17.n.2
Fama.
Famae suae an quilibet sit dominus. 1.6.c.18.n.43
Favor.
Favor minor respectu maioris dicitur odium. 1.7.c.16.n.39
Favor filiorum an prauealeat fauori pie causae. ibid.
Feudum.
in Feudum professi an succedat monasterium, vel ita perdat per ingressum, vt nouitius exiens non recuperet. 1.7.c.15.n.32. & 33
in Feudum feminis concessum an semper succedat monasterium. 1.7.c.15.n.38. An etiam succedat in feudum habens clausulam excludentem. ibid. n. 40
Feudum quando non transit ad monasterium, vel cessat vita monachi, an reuertatur ad dominum directum. ibid. n. 46
Fideicommissum.
Fideicommissum relictum alicui, vt post mortem restituat, si postea in ordine capacis succedendi profiteatur, an sit a die professionis restituendum. 1.7.c.3.n.76
per Fideicommissum vniuersale an possint haeredes institui Minores de obseruantia. 1.7.c.25.n.5
inter Fideicommissum familiae relictum absolute, & relictum vt familia conseruetur, quid distet. 1.7.c.15.n.19
Fideicommissio conditionalis, ad quod vocabatur, si quis renunciet, conditione impleta post professionem, an succedat monasterium. 1.7.c.6.n.9
Fideicommissarius.
Fideicommissarius non habet perfectum ius ad rem, sed conditionale. 1.7.c.8.n.56
Fideiubere.
Fideiubere an possit religiosus cum licentia existens in studio, vel peculium causa studij sibi concessum fideiussione obligare. 1.6.c.14.n.42
Fideiussio.
Fideiussio, quamuis accepto pretio fiat a nouitio, qua solemnitate egeat ad sui valorem. 1.7.c.5.n.34
Fideiussor.
Fideiussor an possit esse religiosus. 1.6.c.14.n.38. Si fideiubeat, absque licentia Praelati, an sit irrita fideiussio. ibid. n. 40
Fieri.
Fieri posse dicitur modo ordinario, quod saepe fit. 1.5.c.1.n.13
Filius.
Filius familias an possit in regno Castellae testari de tertia bonorum parte, etiam quoad vsumfructum. 1.7.c.13.n.41
Filius professus in religione succedendi incapaci, an

rumpat testamentum paternum, in quo praeteritus est. 1.7.c.3.n.84
Filius professus in religione incapaci non computatur in numero filiorum in computatione legitimae. ibid. n. 85
Filius renuncians hereditati parentis, praeteritus in testamento paterno, aut in eo exheredatus, quamuis nulla apponatur causa, minimè potest intenterare id testamentum esse nullum, & cur. 1.7.c.7.n.2
Filius familias attento iure communi an testari nequeat de bonis aduentitiis consentiente patre. 1.7.c.8.n.11
Filius familias peculium quadruplex, castrense, quasi castrense, aduentitium, & profectitium. 1.7.c.13.n.23
Filius loco monasterium an habeatur. 1.7.c.9.n.19
Filius professo mortuo an sint reddenda ascendentibus bona, quae in monasterium secum detulit. ibid. n. 21
Filio ducentvxoem, an extingatur vsusfructus patris professi. 1.7.c.13.n.75
Filio legitimo renunciantie relicto in seculo, an possit pater instituire naturalem. 1.7.c.7.n.33
Filius naturalis non succedit patri ab intestato extante vxore legitima. ibid.
Filius quoad proprietatem, sed patris quoad vsumfructum est peculium filii familias aduentitium. 1.7.c.13.n.24
Filius naturales succedunt patri in duabus vnciis. 1.7.c.9.n.14
Filiorum pactum circa hereditatem parentum an valeat. 1.7.c.2.n.11
Filius an rumpat testamentum patris quando est omnino praeteritus. 1.7.c.3.n.24
Filiorum bona omnia in Castellae regno sunt legitima parentum, excepto tertio. 1.7.c.9.n.32
inter Filios diuidens nequit professus illis pupillariter substituere, & cur. ibid. n. 34. An possit vulgariter, compendiose, & per fideicommissum. ibid. n. 35
Filios professi monasterium an alere teneatur. 1.7.c.10.n.2
Filios habens si religionem sit ingressus nulla bonorum dispositione praemissa, potest inter eos diuidere bona. 1.7.c.9.n.1
Filius familias vsusfructus relictus, quando non constat cuius contemplatione relictus sit, praesumitur in dubio relictus contemplatione superuiuentis. 1.7.c.13.n.61
Finis.
Finis potissimum maioratum omnium est conseruatio dignitatis familiae, & memoriae testatoris. 1.7.c.15.n.25
ex Fine prano transgredi regulam non obligantem ad culpam, an sit culpa, & ex bono sine sit opus virtutis. 1.6.c.4.n.14
Firmitas.
ad Firmitatem renunciationis nouitij, ne monasterium illa non obitante succedat, an exigatur, vt monasterium consentiat renunciationi nouitij. 1.7.c.6.n.1
Forma.
Formae omisio in minimo vitiatur actum. 1.5.c.4.n.32
Forum.
in Foro conscientiae an standum sit confessioni iureiurando firmatae ipsius professi, intenderitne reuocare vetus testamentum, an non. 1.7.c.3.n.33
in Foro conscientiae an liceat transitus ab ordine Minorum ad Carthusiam, & quando est priuilegium Sedis Apostolicae ad transitum, sit tutus transitus. 1.6.c.7.n.30
BBB
Fratres.

Index rerum,

Fratres.
 Fratres si conueniant de stando testamento patris, vel diuisioni, quam ipse fecerit, de consensu patris an possint restituere patri decedente. 1.7.c.2.n.23

Fratres Minores.
 Fratres Minores de obseruantia an possint obtenta suorum superiorum licentia esse testamentorum executores. 1.6.c.11.n.24

Fratres Predicatores.
 Fratrum Predicatorum regulæ ad nullam culpam obligant, eo quod legislator hanc fuisse suam mentem explicuit. 1.6.c.4.n.11. An obligent ad penam, non constat inter Doctores. ibid.n.13

Franciscani.
 Franciscani qualiter possint ad gradum Doctoratus promoueri. 1.6.c.14.n.47
 Franciscani an possint esse procuratores de licentia suorum superiorum. 1.6.c.13.n.11
 Franciscani an possint esse commissarii ad faciendum testamentum. 1.6.c.11.n.47
 Franciscani quidam qualiter compulsi sint à Pio V. transire ad alium ordinem strictiorem promisso. 1.6.c.1.n.44
 Franciscani an habeant vsum iuris in res vnico vsu consumptibiles. 1.7.c.18.n.6
 Franciscanis licet arbitratoris officium ex superioris licentia, sicut aliis religiosis est licitum. 1.6.c.13.n.66

Frequentantes, Frequentia.
 Frequentantibus monasteria monialium quæ penæ imponantur, & quo pacto intelligantur, & an exigant monitionem. 1.6.c.16.n.107
 per Frequentiam adeundi monasteria quid intelligantur. ibid.n.109. & seqq.
 Frequentia, aut accessus ad monasteria monialium ne sit culpabilis, quid exigatur. ibid.n.113

Fructus.
 Fructibus beneficij an gaudeat nouitius. 1.7.c.4.n.14
 de Fructibus maioratus an possit successor ante professionem in monasterio capaci restari. 1.7.c.13.n.47
 Fructus residui, assignata vicario ministraturo beneficio nouitij, congrua portione, cuius sint. ibid. n.15. & seqq.

Euguius.
 Fugitiui religiosi propriè dicuntur, qui à monasterio recedunt absque superiorum licentia, vt extra ipsius potestatem, & obedientiam sint. 1.6.c.8.n.2

Fundatio.
 Fundationis, aut reformationis monasterij eiusdem ordinis causa, an liceat monialis egressus. 1.6.c.15.n.47
 in Fundatione beneficij si cautum sit, vt absente capellano certo tempore vacet beneficium, an id extendatur ad absentiam ob religionis ingressum. 1.7.c.4.n.4

Furor.
 Furor citò transiens non impedit cursum anni nouitiatu. 1.5.c.4.n.55. Impediret, si esset extraordinarius. ibid.

Furtum.
 Furtum an sit mortale, & ad restitutionem sub mortali obligans, quando quis paulatim ab eodem furatur minima, cum sit animus multiplicandi furta. lib.7.c.20.n.2

G

Generalis.
 Generalis solus in Societate Iesv potest licentiam acceptandi officij executoris testamenti concedere. 1.6.c.11.n.17. Absque eius licentia id officium acceptans an peccet mortaliter, non tantum contra institutum, sed etiam contra preceptum iuris communis. ibid.n.18
 Generalis Præpositus cum Capitulo generali an possit statuta edere obligantia religiosos ad arctiorem regulam. 1.6.c.2.n.17

Gradius.
 Gradus Doctoratus à religioso susceptus absque superioris licentia, an valeat. 1.6.c.14.n.49

Gratis.
 Gratis fieri, aut pretio, non variat rei naturam. 1.6.c.13.n.32

Gratuus.
 Gratuus restituere hereditatem, si absque liberis decesserit, an teneatur ad id relicto filio professo in ordine incapaci succedendi. 1.7.c.3.n.87

Guardianus.
 Guardianus an dispensare valeat, vt frater Minor sit executor testamenti. 1.6.c.11.n.24

H

Habilitas.
 Habilitas personæ, aut licentia, vbi est de substantia actus, non satis est eam subsequi, sed debet actum præcedere. 1.7.c.8.n.59

Habitus professorum.
 Habitus professorum quando tempore morbi assumitur, aut post religionis votum, an petatur tridui perseuerantia. 1.5.c.3.n.26
 Habitus susceptio præmissa nouitiatu anno inducit tacitam professionem obligantem ei speciali religioni. ibid.n.27
 Habitus dimissio, vel detentio nihil refert ad veram apostasiam, sed eam solus animus recedendi in perpetuum ab instituto religioso constituit. 1.6.c.8.n.5
 Habitus dimissio propriè dicitur, quando fit mutatio in alium habitum ad se occultandum. 1.6.c.8.n.51
 Habitus monachum non facit, sed regulæ monasticæ professio. 1.6.c.8.n.4
 Habitus nouitiorum susceptio cum ad nihil obliget, non impedit matrimonium contrahendum. 1.5.c.4.n.104
 Habitus regularem gestare tenetur debito legali religiosus creatus Episcopus. 1.6.c.6.n.22. An incurrat excommunicationem cap.2. ne cler. vel monachi, in 6. illum omitendo. ibid.n.23

Heres.
 Heres institutus, aut legatarius si prius obeant, quam professus, an cassentur hæreditas, & legata, & pertineant ad monasterium succedendi capax. 1.7.c.5.n.55
 Heredes institui, & legatarij possunt, qui in Societate Iesv sola biennij vota emisere. 1.7.c.17.n.2
 Hæreditas.

Et verborum.

Hæreditas.
 Hæreditas an possit dari donatione causâ mortis, vel codicillo. 1.7.c.2.n.47
 Hæreditatis pars an possit dari extra testamentum. ibid.n.48
 Hæreditas an possit pacto dari fauore piæ causæ, & privilegio militum in hoc gaudeat. ibid.n.50
 Hæreditatis paterne renunciatio, & cuiuscumque iuris, & actionis facta in Societate Iesv absque consensu parentum, an valeat, siue fiat in fauorem Societatis, siue cõmunitatis piæ, vel priuati. ibid. n.53
 Hæreditas delata monacho, an acquiratur immediatè monasterio absque monachi aditione. 1.7.c.12.n.35
 Hæreditas, cum sit nomen iuris, potest esse sine aliquo corpore. 1.7.c.8.n.43
 Hæreditatis personæ viuientis renunciatio non valet absque eius consensu. 1.7.c.2.n.1. An tantum solemniter testamenti dari possit. ibid.
 Hæreditas futura an possit hypothecæ subici. ibid.n.5
 de Hæreditate sperata an possit quispiam in testamento disponere. ibid.n.8
 Hæreditatis spes in filiis an sit probabilis, & in iure considerabilis. ibid. & seqq.
 Hæreditas nihil aliud est, quam successio in ius vniuersum. 1.7.c.11.n.31
 Hæreditas, & legata an debeantur à die professionis, quando monasterium est incapax succedendi. 1.7.c.3.n.68
 Hæreditatis aditione quasi contrahit hæres cum legatariis. 1.6.c.11.n.12
 Hæreditatis tacita ademptio nunquam præsumitur, vbi potest alia coniectura capi. 1.7.c.3.n.3
 Hæreditarij parentum renuncians non potest succedere circa ipsorum testamentum, nec ab intestato. 1.7.c.7.n.1
 Hæreditatem paternam, & quidquid aliud vndecumque acquirat religiosus Episcopus, acquirat suæ Ecclesiæ, cum sola libera administratione. 1.6.c.6.n.10

Hæresis.
 in Hæresim incidente monacho, an monasterium amittat bona delata ipsi monacho. 1.7.c.12.n.54

Hermaphroditus.
 Hermaphroditus professo in monasterio virorum emissus valebit, si sexus virilis in eo præualeat: secus autem si in monialium monasterio sit emissus. 1.5.c.4.n.41. Iudicatur vir, vel femina iuxta sexum in eo prævalentem: & si vterque sit æqualis, iudicatur æquè vir, & femina. ibid.
 Hermaphroditus nunquam admittendus ad monasterium etiâ sexus in eo prævalentis. ibid. Vbi & quantum inde periculum peccandi esset aliis religiosis. Si tacito defectu ingrederetur in religionem sexus prædominantis, & ita valerit eius professio, an iusta esset causa expellendi imperatrat Pontificis licentia, vel etiam non imperatrat. ibid. Expulsus sub cuius obedientia esse debeat. ibid.

Horii.
 Horii, quos religiosi in suis monasteriis habent, an comprehendantur nomine monasterij, & ita sit interdictus ingressus faminarum ad illos. 1.6.c.17.n.14

I

Ignorantia.
 Ignorantia crassa, & supina excusat, quando canon punit scienter facientem, aut præsumentem aliquid facere. 1.6.c.8.n.43
 Ignorantia crassa quod fit, dicitur quidem ignoranter fieri, non tamen præsumendo, nec cum legis contemptu. ibid.
 Ignorantia omnis culpabilis supponit necessariò præcessisse aliquam dubitationem circa legem, alias erit iniuincibilis. ibid.n.44
 Ignorantia qualis excuset ne dicatur temeraria legis transgressio. 1.6.c.8.n.42
 Ignorantia quæ non ingentem temeritatem claudit, excusat à pœna præsumentibus imposita. 1.6.c.14.n.49

Ignorans.
 Ignorante, aut contradicente monacho, an integrum sit monasterio adire hæreditatem. 1.7.c.12.n.39

Illegitimus.
 Illegitimus non potest ordinari, nisi religiosus fiat. 1.5.c.5.n.12

Immobilis.
 Immobilis possidere omnibus mendicantibus est à Tridentino concessum, præterquam Minoribus de obseruantia, & Capucinis Diui Francisci. 1.7.c.12.n.1

Immunitas.
 Immunitatem non præstat actus omnino irritus, neque aliquid confert. 1.6.c.8.n.7

Impedimentum.
 Impedimentum non præstat, quod de iure non sortitur effectum. 1.7.c.11.n.8
 Impedimentum triplex esse potest, quod admittendæ prælationi obstat. 1.6.c.2.n.55

Imperatores.
 Imperatorum leges mentionem facientes clericorum, non habent vim ex iurisdictione Imperatorum statuentium, sed ex tacita approbatione Pontificum, & Ecclesiæ. 1.7.c.9.n.4

Impetratio.
 Impetratio beneficii secularis motu proprio concessa regulari, an valeat, non facta mentione qualitatis beneficii. 1.7.c.29.n.83
 in Impetratione beneficii regularis, aut secularis, vt valida sit, an oporteat exprimere, an id sit manuale, aut perpetuum. 1.7.c.29.n.105

Improprietas.
 Improprietas sunt restringendæ, nec trahendæ ad consequentiam. 1.7.c.16.n.29

Incorrigibilis.
 Incorrigibilis quando sit dicendus religiosus. 1.6.c.9.n.4

Indulgentia.
 Indulgentia plenaria conceditur ex Christi, & Sanctorum satisfactione in thesauro Ecclesiæ deposita, eam applicante eius dispensatore summo Pontifice. 1.5.c.5.n.6. Ad sui integrum valorem desiderat causam proportionatam, & opus aliquod iniungi, aded vt si alterutrum defuit, aut non valeat indulgentia, aut tantum valeat, quantum est pondus illius operis, & causæ. ibid.

Indulgere.
 Indulgere monacho an possit Pontifex, vt possit testamenti aut professionis factum reuocare. 1.7.c.11.n.13

Infans.
 Infantes nondum rationis vsu adepti, an possint in monialium monasteria recipi. 1.6.c.16.n.4

BBB 2 Infirmis.